

מפתח תשובות נכונות

שאלה	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
תשובה	(2)	(1)	(1)	(1)	(2)	(4)	(2)	(4)	(1)	(4)

שאלה	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
תשובה	(4)	(3)	(1)	(1)	(3)	(3)	(3)	(4)	(4)	(1)

שאלה	21	22	23
תשובה	(3)	(2)	(1)

הסברים

אנלוגיות (שאלות 1-6)

1. השאלה : הציג : להסתכל -

היחס : הציג זו פעולה אשר מטרתה לגרום למישהו אחר להסתכל.
א' היא פעולה שמטרתה לגרום למישהו אחר ב'.

- תשובה (1) : הבטיח : לקיים. האם **הבטיח** זו פעולה שמטרתה לגרום למישהו אחר לקיים? לא.
תשובה (2) : הסביר : להבין. האם **הסביר** זו פעולה שמטרתה לגרום למישהו אחר להבין? כן.
תשובה (3) : התרצה : להסכים. האם **התרצה** היא פעולה שמטרתה לגרום למישהו אחר להסכים? לא.
התרצה הוא הסכים (לבסוף).
תשובה (4) : התגונן : להגן. האם **התגונן** היא פעולה שמטרתה לגרום למישהו אחר להגן? לא. מי שהתגונן הוא מי שניסה להגן על עצמו.
תשובה (2).

2. השאלה : התבשר : בשורה -

היחס : התבשר זה קיבל בשורה (ממישהו אחר).
א' זה קיבל ב' ממישהו אחר.

- תשובה (1) : התמנה : תפקיד. האם **התמנה** זה קיבל תפקיד ממישהו אחר? כן.
 מי שהתמנה הוא מי שמינו אותו, כלומר מישהו אשר בחרו בו למלא תפקיד כלשהו, כלומר קיבל תפקיד/מינוי מסוים.
תשובה (2) : התכתב : מכתב. האם **התכתב** זה קיבל מכתב ממישהו אחר? לא. **התכתב** זה החליף מכתבים עם מישהו אחר, כלומר שלח וקיבל מכתבים. להתכתב היא פעולה זו צדדית ולא פעולה חד צדדית כפי שיש ביחס שבשאלה.
תשובה (3) : התנדב : משימה. האם **התנדב** זה קיבל משימה ממישהו אחר? לא. מי שהתנדב הוא מי שבחר לקבל על עצמו משימה (לאו דווקא ממישהו אחר, לדוגמה התנדב למד"א).
תשובה (4) : התנצל : סליחה. האם **התנצל** זה קיבל סליחה ממישהו אחר? לא. מי שהתנצל הוא מי שביקש סליחה.
תשובה (1).

יולי 2016 - הסברים לפרק הראשון בחשיבה מילולית

3. השאלה: חוס גבוה : בריאות -

**היחס : חוס גבוה הוא סממן לבעיית בריאות, כלומר אם למישהו יש חוס גבוה ניתן לדעת שהוא אינו בריא.
א' הוא סימן לכך שמישהו אינו ב'.**

- תשובה (1): עובש : טריות. האם עובש הוא סימן לכך שמישהו אינו טרי? כן.
- תשובה (2): אובך : ראייה. האם אובך הוא סימן לכך שמישהו אינו רואה? לא. מצב של אובך (אי צלילות באוויר) המקשה על הראייה.
- תשובה (3): אוכל : רעב. האם אוכל הוא סימן לכך שמישהו אינו רעב? לא.
- תשובה (4): חושך : תאורה. האם חושך הוא סימן לכך שאין תאורה? לא. חושך אינו סימן, אלא מצב שבו אין תאורה.
- תשובה (1).**

4. השאלה: אושה : רעש -

**היחס : אושה זה רעש קל.
א' זה ב' קל.**

- תשובה (1): ניואנס : הבדל. האם ניואנס זה הבדל קל? כן.
- תשובה (2): דיאלקט : שפה. האם דיאלקט זה שפה קלה? לא. דיאלקט זה ניב (ניב = השפה המיוחדת שמדוברת באזור מסוים).
- תשובה (3): קטגוריה : סוג. האם קטגוריה זה סוג קל? לא. קטגוריה זה סוג.
- תשובה (4): אמפתיה : רגש. האם אמפתיה זה רגש קל? לא. אמפתיה זה סוג של רגש, מצב של הזדהות רגשית, הפגנת סימפטיה.
- תשובה (1).**

5. השאלה: בגפו : עם - (בגפו = לבדו)

**היחס : בגפו זה מישהו שלא נמצא עם אף אחד אחר (כלומר, נמצא לבד) .
א' זה לא ב' אחרים.**

- תשובה (1): מובטל : ללא. האם מובטל זה לא ללא אחרים? לא. מובטל זה ללא עבודה.
- תשובה (2): יחיד במינו : כמו. האם יחיד במינו זה לא כמו אחרים? כן.
- תשובה (3): אחרון : אחרי. האם אחרון זה לא אחרי אחרים? לא. מי שהוא אחרון הוא מי שדווקא כן נמצא אחרי כולם.
- תשובה (4): נוכח : אינו. האם נוכח זה לא אינו אחרים? לא. מי שנוכח הוא מי שדווקא כן נמצא.
- תשובה (2).**

6. השאלה: טעות: משובש -

היחס: משובש זה משהו שיש בו טעות.

ב' זה משהו שיש בו א'.

תשובה (1): סרגל: מדוד. האם **מדוד** זה משהו שיש בו **סרגל**? לא. **מדוד** הוא משהו שמדדו אותו. ניתן למדוד בעזרת אמצעים שונים, סרגל הוא אמנם כלי מדידה, אך **מדוד** אינו משהו אשר בהגדרה נמדד באמצעות **סרגל**.

תשובה (2): קרע: מאוחה. האם **מאוחה** זה משהו שיש בו **קרע**? לא. **מאוחה** = מחובר. מאוחה הוא משהו שכבר **אין** בו **קרע**.

תשובה (3): שיר: מחורז. האם **מחורז** זה משהו שיש בו **שיר**? לא.

תשובה (4): נוזל: ספוג. האם **ספוג** זה משהו שיש בו **נוזל**? כן. ספוג = רווי, רטוב מאוד, ומכאן שמה שספוג הוא משהו שבהכרח יש בו (הרבה) **נוזל** (כפי ש**משובש** הוא משהו שיש בו (הרבה) **טעות**).

תשובה (4).

הבנה והסקה (שאלות 7-17)

7. השאלה: פיצול תשומת הלב בין שני מקורות מידע (או יותר משניים) הוא אחד מסוגי הפיצולים המתרחשים בתודעה. פיצולים אחרים מתרחשים בה, למשל, כאשר אדם קולט מידע ומגיב לו בו בזמן, וכן כשאדם עושה פעולה ובו בזמן מתכנן את פעולותיו הבאות.

איזו מהדוגמאות הבאות **אינה** דוגמה לאף אחד מסוגי הפיצולים בתודעה הנזכרים בפסקה?

פתרון: בפסקה מוצגים מספר סוגי פיצולים:

(א) תשומת הלב בין שני מקורות מידע (או יותר משניים)

(ב) כאשר אדם קולט מידע ומגיב לו בו בזמן

(ג) כשאדם עושה פעולה ובו בזמן מתכנן

קעת נעבור על התשובות המוצעות ונבדוק איזו מהן **אינה** מתאימה לאף אחד מסוגי הפיצולים:

תשובה (1): אדם מתרגם לקהל מאזינים את דבריו של נואם בזמן הנאום

תשובה זו אינה נכונה. הדוגמה מתאימה לפיצול ב' – כאשר אדם קולט מידע ומגיב לו בו בזמן. במקרה זה, האדם קולט מידע (דבריו של הנואם) ומגיב לו בו בזמן (מתרגם לקהל מאזינים).

תשובה (2): אדם מפנה כלים משולחן האוכל ובתוך כך מפיל ממנו צלחת

זו התשובה הנכונה. התשובה אינה מתאימה לאף אחד מהכללים שהוצגו. בתשובה יש דוגמה למישהו שמבצע פעולה כלשהי (פינוי כלים), ותוך כדי הפעולה - נעשית פעולה לא מכוונת (הפלת הצלחת). הפלת הצלחת היא פעולה שאינה כרוכה במחשבה או בתכנון מוקדם.

תשובה (3): אדם נוהג במכונית ותוך כדי מאזין לרדיו

תשובה זו אינה נכונה. הדוגמה מתאימה לפיצול א' – תשומת הלב בין שני מקומות שונים. בתשובה זו, האדם נוהג במכונית (ומקדיש תשומת לב לנהיגה), ותוך כדי מאזין לרדיו (כלומר, מקדיש תשומת לב להאזנה).

תשובה (4): אדם מתכוון להתקשר לאמו ותוך כדי שהוא מחפש את מכשיר הטלפון, הוא שוקל מה יאמר לה כשתענה

תשובה זו אינה נכונה. הדוגמה מתאימה לפיצול ג' – כשאדם עושה פעולה ובו בזמן מתכנן. בתשובה זו, האדם עושה פעולה (מחפש את מכשיר הטלפון), ותוך כדי מתכנן (שוקל מה יאמר לאמו כשתענה).

תשובה (2).

8.

השאלה: עקב העלייה במספר מקרי האלימות המילולית כלפי מורים בבתי הספר בפלמיניה, הכריזו חברי הפרלמנט שם על מסע הסברה לשיפור יחסם של בני הנוער למורים. "אינני מבין איך הגענו למצב כזה", אמר יו"ר הפרלמנט בהתייחסו לעניין, "הרי פלמיני שצריך להזכיר לו מהם נימוסים משול לדג שצריך להזכיר לעצמו כיצד לשחות בים."

מדבריו של יו"ר הפרלמנט עולה שלדעתו -

פתרון: ראשית, ננסה להבין את המשל של יו"ר הפרלמנט.

מכיוון שיו"ר הפרלמנט מקביל בין פלמיני שצריך להזכיר לו מהם נימוסים לבין דג שצריך להזכיר לו כיצד לשחות בים, פעולה שברור שאין כלל צורך להזכיר לדג, שהרי זו תכונה **מולדת** של הדג, הרי שלמעשה הוא טוען שלנהוג בנימוס היא תכונה **מולדת** של הפלמינים. לטענתו, הנימוסים של תושבי פלמיניה הם דבר ברור מאלי, דבר שלא צריך ללמוד. כעת נעבור על התשובות המוצעות.

תשובה (1): ספק אם מסע פרסום יכול להביא לידי הורדת רמת האלימות המילולית בקרב בני הנוער תשובה זו אינה נכונה, שכן יו"ר הפרלמנט מביע פליאה על הצורך במסע פרסום, שכן לדעתו תושבי פלמיניה אמורים לנהוג בנימוס גם ללא מסע הפרסום.

תשובה (2): אדם יכול ללמוד את עצמו כיצד להתנהג, כפי שדג יכול ללמוד את עצמו לשחות תשובה זו אינה נכונה. יו"ר הפרלמנט סבור שתושבי פלמיניה הם בעלי נימוסים טובים מיום היוולדם, ואילו תשובה זו טוענת כי נימוסים טובים הם תכונה שיכולה שניתן להשיגה באמצעות למידה.

תשובה (3): לא המורים הם שצריכים ללמוד את בני הנוער נימוסים והליכות

התשובה אינה נכונה. לפי יו"ר הפרלמנט אף אחד אינו צריך ללמוד את תושבי פלמיניה נימוסים, שכן נימוסים טובים אמורה להיות תכונה מולדת של תושבי פלמיניה.

תשובה (4): **תושבי פלמיניה הם אנשים מנומסים מטבעם.** זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

9.

השאלה: במסגרת התכנית "אופק חדש" של משרד החינוך, מחנכים מקדישים מספר מסוים של שעות לעבודה פרטנית: תגבור לימודי לקבוצות קטנות של תלמידים או שיחות אישיות עם תלמידים יחידים. להלן הנחיות למחנך העובד בתכנית "אופק חדש":

א. מחנך בבית ספר יסודי יעבוד באופן פרטני 5 שעות שבועיות בדיוק, ומחנך בחטיבת הביניים – 4 שעות שבועיות בדיוק.

ב. בחינוך הרגיל תיעשה העבודה הפרטנית עם 5 ילדים לכל היותר, ובחינוך המיוחד – עם 3 ילדים לכל היותר.

ג. מחנך יקדיש בדיוק שעתיים מן השעות הפרטניות לשיחות אישיות.

שלושה מהמחנכים הבאים בתכנית "אופק חדש" בהכרח הפרו את ההנחיות. מי המחנך הנותר?

פתרון: אנו מתבקשים לאתר את המחנך ה"תקיין", המחנך אשר לא הפר אף הנחייה. נשים לב לכך שהעבודה הפרטנית נחלקת לשני חלקים: תגבור לימודי ושיחות אישיות. על מנת למצוא את התשובה נעבור על התשובות ונשווה כל תשובה להנחיות.

תשובה (1): מחנך בחטיבת ביניים של החינוך המיוחד שהקדיש שעותיים שבועיות לשיחות אישיות עם תלמידיו

המחנך בתשובה זו לא עבר על אף אחת מהנחיות, ולכן זו התשובה הנכונה. למעשה אין צורך להמשיך ולבדוק את שאר התשובות, אולם לשם השלמת ההסבר נבדוק תשובות אלו.

תשובה (2): מחנך בבית ספר יסודי שהקדיש 3 שעות שבועיות לשיחות אישיות עם תלמידיו

התשובה אינה נכונה, שכן לפי כלל ג', מחנך צריך להקדיש בדיוק שעתיים מן השעות הפרטניות לשיחות אישיות. מכיוון שהמורה בתשובה זו הקדיש 3 שעות לשיחות אישיות, הרי שהוא עבר על ההנחיות.

יולי 2016 - הסברים לפרק הראשון בחשיבה מילולית

תשובה (3): מחנך בבית ספר יסודי של החינוך המיוחד שנתן תגבור לימודי לקבוצה של 5 תלמידים תשובה זו אינה נכונה, שכן לפי הנחיה ב', בחינוך המיוחד תיעשה העבודה הפרטנית עם 3 ילדים לכל היותר. המחנך בתשובה זו עשה עבודה פרטנית (המוגדרת בנתוני השאלה כתגבור לימודי לקבוצות קטנות) עם 5 תלמידים ולא 3, הרי שהוא עבר על ההנחיה.

תשובה (4): מחנך בחטיבת ביניים שהקדיש 5 שעות שבועיות לעבודה פרטנית עם תלמידיו התשובה אינה נכונה, שכן לפי הנחיה ג' מחנך בחטיבת הביניים צריך לעבוד באופן פרטני 4 שעות שבועיות בדיוק. המחנך בתשובה זו עבד 5 שעות ולא 4, ולכן עבר על ההנחיות.

תשובה (1).

10. השאלה: שמיעה אבסולוטית היא היכולת לזהות מיד את גובהו המדויק של צליל, שלא באופן יחסי לצליל אחר. נהוג להבחין בין שני סוגים של שמיעה אבסולוטית - אקטיבית ופסיבית. בעלי שמיעה אבסולוטית אקטיבית, נוסף על יכולתם לזהות צלילים, יכולים גם להפיק בשירה כל צליל רצוי.

מה נטען בפסקה בנוגע לבעלי שמיעה אבסולוטית?

פתרון: שימו לב כי נשאלנו מה נטען בנוגע ל**בעלי שמיעה אבסולוטית**, ולכן נתמקד בשאלה מה נטען (=נאמר) לגביהם בפסקה:
על פי הפסקה:

(1) כל מי שניחן בשמיעה אבסולוטית **מסוגל לזהות** את גובה הצליל (שלא באופן יחסי לצליל אחר).
(2) מי שניחן ב(שמיעה אבסולוטית) אקטיבית מסוגל גם **להפיק** בשירה (נהוג לכנות זאת "לשיר"...) את הצלילים.

תשובה (1): בעלי שמיעה אבסולוטית פסיבית מסוגלים לזהות מיד את גובהו המדויק של צלילים אך לא להפיקם, ואילו בעלי שמיעה אבסולוטית אקטיבית מסוגלים לשיר כל צליל רצוי אך לא תמיד יכולים לזהות צלילים

תשובה זו אינה נכונה, משום שכבר בתחילת הפסקה נטען שבעלי שמיעה אבסולוטית **תמיד** מזהים את גובה הצליל, ללא תלות בהיותם בעלי שמיעה אבסולוטית אקטיבית או פסיבית. מכיוון שבתשובה זו נטען שבעלי שמיעה אבסולוטית אקטיבית **לא** תמיד יכולים לזהות צלילים, התשובה נפסלת.

תשובה (2): בעלי שמיעה אבסולוטית אקטיבית יכולים לשיר כל צליל רצוי שלא באופן יחסי לצליל אחר, ואילו בעלי שמיעה אבסולוטית פסיבית יכולים לעשות זאת רק באופן יחסי לצליל אחר

התשובה אינה נכונה. על פי הפסקה:

(1) כל מי שניחן בשמיעה אבסולוטית **מסוגל לזהות** את גובה הצליל (שלא באופן יחסי לצליל אחר).
(2) מי שניחן בשמיעה אבסולוטית אקטיבית מסוגל גם **להפיק** את הצלילים.

חלקה השני של הפסקה עוסק ביכולת להפיק צלילים, ולא ביכולת להפיק צליל באופן יחסי לצליל אחר. לפיכך, כבר לאחר קריאת חלקה הראשון של התשובה, ניתן לפסול אותה, שכן בפסקה לא נטען שבעלי "יכולת אקטיבית" יכולים להפיק צליל באופן יחסי לצליל אחר.

תשובה (3): בעלי שמיעה אבסולוטית אקטיבית מסוגלים לזהות ולהפיק צלילים בדיוק רב יותר מבעלי שמיעה אבסולוטית פסיבית

תשובה זו אינה נכונה. לא נעשתה כל השוואה בפסקה בין יכולת זיהוי והפקת הצלילים של בעלי השמיעה האבסולוטית האקטיבית, לבין יכולת זיהוי והפקת הצלילים של בעלי השמיעה האבסולוטית הפסיבית.

תשובה (4): **בעלי שמיעה אבסולוטית משני הסוגים יכולים לזהות מיד את גובהו המדויק של הצלילים, אולם רק בעלי שמיעה אבסולוטית אקטיבית מסוגלים גם לשיר כל צליל רצוי.** זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

11.

השאלה: החוקרים פנסטרמקור וסולטיס זיהו שלוש גישות עיקריות לחינוך: גישה ביצועית, שלפיה תפקיד ההוראה להוביל את הלומד להישגים גבוהים; גישה מטפחת, שלפיה תפקיד ההוראה לסייע ללומד להגיע לידי מימוש עצמי; וגישה משחררת, שלפיה תפקיד ההוראה להרחיב את אופקיו של הלומד ולהכיר לו דרכי חשיבה חדשות. ניל פוסטמן מעולם לא היה מחסידי הגישה הביצועית: מכתביו המוקדמים נשקפת עמדה המתאימה לגישה המטפחת, ואילו מכתביו המאוחרים נשקפת עמדה המשלבת בינה ובין הגישה המשחררת.

איזו מן הקביעות הבאות היא המתאימה ביותר לתאר את גישתו של פוסטמן בכתביו המאוחרים?

פתרון: לפי הקטע בכתביו המאוחרים של פוסטמן נשקפת עמדה המשלבת בין העמדה המטפחת לגישה המשחררת, נבדוק את התשובות המוצעות ונחפש תשובה המשלבת בין שתי הגישות, כאשר נזכור כי לפי הקטע: הגישה המטפחת - תפקיד ההוראה לסייע ללומד להגיע לידי מימוש עצמי

הגישה המשחררת - תפקיד ההוראה להרחיב את אופקיו של הלומד ולהכיר לו דרכי חשיבה חדשות.

תשובה (1): על המורה להכיר ללומד דרכי חשיבה חדשות שיאפשרו לו להרחיב את אופקיו תשובה זו אינה נכונה, שכן הגישה בתשובה זו מתאימה לגישה המשחררת בלבד ("להכיר לו דרכי חשיבה חדשות"), אך חסרה את החלק של הגישה המטפחת.

תשובה (2): על המורה להכיר ללומד דרכי חשיבה שסייעו לו לממש את עצמו ולהשיג הישגים גבוהים תשובה זו אינה נכונה, שכן הגישה המוצעת בה מתאימה לגישה המטפחת ("סייעו לו לממש את עצמו") ולגישה הביצועית ("להגיש הישגים גבוהים"). מכיוון שאנו מחפשים שילוב בין הגישה המטפחת לבין הגישה המשחררת, הרי שהתשובה נפסלת.

תשובה (3): על המורה לסייע ללומד להגיע לידי מימוש עצמי, גם במחיר ירידה בהישגים תשובה זו אינה נכונה, שכן הגישה המוצעת בה מתאימה לגישה המטפחת ("לסייע ללומד להגיע לידי מימוש עצמי"), אך חסרה את החלק של הגישה המשחררת. התשובה נפסלת.

תשובה (4): על המורה לחתור להרחבת אופקיו של הלומד, וכך לסייע לו להגיע לידי מימוש עצמי מאחר שפסלנו 3 תשובות, אפשר לסמן את התשובה הזו גם ללא בדיקה. לצרכי הלימוד, נסביר את התשובה. תשובה זו משלבת בין הגישה המטפחת ("לסייע לו להגיע לידי מימוש עצמי") לבין הגישה המשחררת ("הרחבת אופקיו של הלומד"), ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (4).

12.

השאלה: בניסוי נתבקשו נבדקים לציין את התכונות המרכזיות המאפיינות אותם. אחר כך נערך לכל אחד מהם ריאיון בהשתתפות שלושה מראיינים, ובעקבותיו קיבל הנבדק מכל מראיין משוב פיקטיבי הנוגע לרושם שהותיר עליו: מראיין א ציין תמיד רק תכונות חיוביות שהנבדק ציין, מראיין ב – תכונות חיוביות שהנבדק לא ציין, ומראיין ג – תכונות שליליות שהנבדק ציין. מתגובות הנבדקים למשובים הסיק החוקר כי לבני האדם חשוב שדעת הסביבה עליהם תהיה דומה לתפיסתם העצמית, יותר משחשוב להם שהיא תהיה חיובית. איזה מן הממצאים הבאים הוא מתאים ביותר להיות הממצא המרכזי שעליו הסתמך החוקר?

פתרון: נסכם את המשובים של המראיינים:

מראיין א – תכונות חיוביות שהנבדק ציין

מראיין ב – תכונות חיוביות שהנבדק לא ציין

מראיין ג – תכונות שליליות שהנבדק ציין

החוקר הסיק החוקר שלבני האדם חשוב שדעת הסביבה עליהם תהיה דומה לתפיסתם העצמית, יותר משחשוב להם שהיא תהיה חיובית. כלומר, מהמסקנה שלנבדק חשוב יותר שלמשוב תהיה התאמה עם התכונות שצינו על ידו יותר משחשוב לו שהיא תהיה חיובית, ניתן להסיק כי מקרה שבו יש התאמה עם התכונות שהמראיין ציין, אבל צוינו תכונות שליליות עדיפה על המקרה שבו אין התאמה. כלומר שמראיין ג' עדיף על מראיין ב'.

במילים אחרות, נחפש תשובה שבה המשוב של מראיין ג' יהיה יותר פופולרי מהמשוב של מראיין ב'. מבחינה מתמטית, נחפש מצב שבו: מראיין ג' < מראיין ב'.

תשובה (1): מרבית הנבדקים היו מרוצים מהמשוב של מראיין א יותר משהיו מרוצים מהמשוב של מראיין ב תשובה זו אינה נכונה, שכן תשובה זו משווה בין שני משובים חיוביים.

תשובה (2): מרבית הנבדקים היו מרוצים מהמשוב של מראיין ב יותר משהיו מרוצים מהמשוב של מראיין ג תשובה זו אינה נכונה, שכן לפי תשובה זו מראיין שלא הייתה התאמה עם התכונות שציין עדיף על מראיין שציין תכונות שליליות, זו בדיוק התשובה ההפוכה ממה שאנו מחפשים.

תשובה (3): מרבית הנבדקים היו מרוצים מהמשוב של מראיין ג יותר משהיו מרוצים מהמשוב של מראיין ב זו התשובה הנכונה, מראיין ג' עדיף על מראיין ב'.

תשובה (4): מרבית הנבדקים היו מרוצים מהמשוב של מראיין א יותר משהיו מרוצים מהמשוב של מראיין ג תשובה זו אינה נכונה, שכן לפי תשובה זו מראיין שהייתה התאמה עם התכונות החיוביות שהוא שציין עדיף על מראיין שהייתה התאמה עם התכונות השליליות שהוא ציין.

תשובה (3).

13.

השאלה: על איש הרוח הגרמני לאופולד פון רנקה (1795-1886) נכתב: "רנקה היה מטבעו אדם מתון, אבל לעתים בשל מתינותו עשוי אדם להחמיץ את אותה שעה הרת-עתיד, שאם מחמיצים אותה שוב לא תחזור לעולם. כהיסטוריון נחן רנקה ביכולת להבחין ברגעים מעין אלו גם כשנקרו בימיו, אך בשל מזגו חסר את התעוזה והנחישות לנצל את יכולתו זו לפעול ולהשפיע על דמות מולדתו."

איזה מן המשפטים הבאים מסכם את הדברים שנכתבו על רנקה באופן הטוב ביותר?

פתרון: תמצות המשפט: רנקה המתון הצליח לזהות הזדמנויות, אך לא ניצל אותן בשל אופיו חסר הנחישות. נבדוק את התשובות המוצעות:

תשובה (1): **כהיסטוריון היה רנקה בעל כושר לזהות את רגעי ההכרעה בימיו, אך בגלל אופיו המתון לא ניצל כישרון זה כדי להשפיע על החברה שחי בה.**

מכיוון שתשובה זו מסכמת בצורה טובה את הנאמר בקטע. זו התשובה הנכונה. אין צורך להמשיך ולבדוק את יתר התשובות, אך נעשה זאת לשם השלמת ההסבר.

תשובה (2): רנקה היה אדם מתון, אך מתינותו של הייתה לו לרועץ כשניסה להשפיע על החברה שחי בה, מכיוון שלשם כך נדרשו תעוזה ונחיצות, ואלה לא היו בו

תשובה זו אינה נכונה, מכיוון שהמשפט המקורי אינו טוען כי מתינותו של רנקה הייתה לו לרועץ כאשר ניסה להשפיע על החברה שחי בה, אלא שבשל מזגו חסר הנחישות והתעוזה הוא לא ניסה להשפיע על דמות מולדתו.

תשובה (3): בשל מזגו המתון לא הצליח רנקה לזהות את הרגעים החשובים שבהם היה יכול להשפיע על החברה שחי בה, אף שכהיסטוריון היה לו הכושר להבחין בהם

תשובה זו אינה נכונה, מכיוון שהמשפט המקורי אינו טוען כי בשל מתינותו לא הצליח רנקה לזהות את הרגעים החשובים שבהם היה יכול להשפיע על החברה שחי בה, אלא שכהיסטוריון הייתה לו היכולת לזהות רגעים אלו, ובשל מזגו חסר הנחישות והתעוזה הוא לא ניסה להשפיע על דמות מולדתו.

תשובה (4): בזכות כישרונו של רנקה להבחין ברגעים בעלי חשיבות היסטורית, היה לו הכוח להשפיע על החברה שחי בה אך משום שהיה איש רוח לא ניסה לעשות כן

תשובה זו אינה נכונה, מכיוון שהמשפט המקורי אינו טוען כי לרנקה היה את הכוח להשפיע על החברה, אלא דווקא שבשל מזגו חסר הנחישות והתעוזה הוא לא ניסה להשפיע עליה.

תשובה (1).

14.

השאלה: "גוף שחור" הוא מונח בפיזיקה המציין עצם הבולע את כל הקרינה שפוגעת בו ואינו מחזיר אותה. עם זאת, גוף שחור פולט קרינה שמקורה בו עצמו, ועוצמתה תלויה אך ורק בטמפרטורה שלו. לפי תורת הפיזיקה הקלאסית, גוף שחור אמור לפלוט קרינה באין-סוף תדירויות בכל רגע נתון. פירוש הדבר שהוא אמור לפלוט כמות אין-סופית של אנרגיה, דבר שלא ייתכן מבחינה פיזיקלית. סתירה זו היא שהביאה את הפיזיקאי מקס פֶּלְנְק לידיו התובנות שעמדו, בסופו של דבר, ביסודה של תורת הקוונטים.

איזו מין הטענות הבאות אינה עולה מן האמור לעיל?

פתרון: נעבור על התשובות המוצעות, ונחפש טענה אשר אינה עולה מהקטע הנתון:

תשובה (1): **הטמפרטורה של גוף שחור אינה תלויה בקרינה שהוא בולע.**

זו התשובה הנכונה. בפסקה אין התייחסות לגבי הגורמים אשר משפיעים על הטמפרטורה של הגוף השחור.

תשובה (2): תורת הקוונטים מתמודדת עם סתירה העולה מתורת הפיזיקה הקלאסית.

זו אינה התשובה הנכונה, "סתירה זו היא שהביאה את הפיזיקאי מקס פֶּלְנְק לידיו התובנות שעמדו, בסופו של דבר, ביסודה של תורת הקוונטים". מכיוון שטענה זו עולה מהפסקה, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): מבחינה פיזיקלית, גוף אינו יכול לפלוט כמות אין-סופית של אנרגיה.

תשובה זו אינה נכונה, פליטת האנרגיה האין-סופית היא "דבר שלא ייתכן מבחינה פיזיקלית". מכיוון שהטענה שבתשובה עולה מהפסקה, הרי שהתשובה נפסלת.

תשובה (4): אם גוף פולט קרינה, משמעות הדבר שהוא פולט אנרגיה.

תשובה זו אינה נכונה. לפי הפסקה "גוף שחור אמור לפלוט קרינה באין-סוף תדירויות בכל רגע נתון. פירוש הדבר שהוא אמור לפלוט כמות אין-סופית של אנרגיה". אם כן, פליטת הקרינה של הגוף היא פליטה של אנרגיה, מכיוון שהטענה עולה מהפסקה, הרי שהתשובה נפסלת.

תשובה (1).

15.

השאלה: במחקר שנערך בדנמרק נמצא כי בעשרים השנים האחרונות שיעור התחלואה במחלת הצרדת, מחלה הגורמת לצרידות זמנית, גבוה בעיר אודנזה מבשאר הערים במדינה. החוקרים שיערו כי הסיבה לכך היא רמת זיהום האוויר הגבוהה באודנזה.

איזה מן הנתונים הבאים **אינו מחליש** את השערת החוקרים?

פתרון: נעבור על התשובות המוצעות:

תשובה (1): מזג האוויר באודנזה קר וסוער במיוחד, וקור מגביר את הסיכון לחלות בצרדת

תשובה זו אינה נכונה, שכן היא מציעה שהסיבה לעלייה בשיעור התחלואה במחלת הצרדת היא מזג האוויר (הקור). מכיוון שמדובר בהסבר חלופי לטענת החוקרים, שלפיה הסיבה לצרידות היא זיהום האוויר, הרי שתשובה זו מחלישה את טענת החוקרים, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (2): עד להקמתם של "מפעלי אודנזה" לפני שנתיים הייתה רמת זיהום האוויר בעיר נמוכה

תשובה זו אינה נכונה, שכן אם עד להקמתם של "מפעלי אודנזה" לפני שנתיים הייתה רמת זיהום האוויר בעיר נמוכה, הרי שהטענה כי רמת זיהום האוויר הגבוהה בעשרים השנים האחרונות היא שגרמה לשיעור התחלואה במחלת הצרדת מוחלשת.

תשובה (3): **מחלת הצרדת פוגעת בעיקר בקשישים, ובאודנזה אחוז הקשישים נמוך מן הממוצע בכלל ערי דנמרק**

זו התשובה הנכונה. אם אחוז הקשישים, אשר מחלת הצרדת פוגעת בעיקר בהם, באודנזה נמוך מהממוצע בכלל ערי דנמרק, היה אפשר לצפות שאחוז החולים באודנזה יהיה נמוך מהממוצע. לפי הנתון בשאלה, שיעור החולים באודנזה גבוה מהממוצע, ולכן תשובה זו מחזקת את טענת החוקרים, שהגורם לשיעור התחלואה הגבוה בעיר אודנזה הוא אחר, למשל זיהום האוויר הגבוה.

תשובה (4): רמת זיהום האוויר בקופנהגן, בירת דנמרק, גבוהה מזו שבאודנזה, אך שיעור התחלואה בצרדת בה נמוך מאוד.

תשובה זו אינה נכונה, שכן אם רמת זיהום האוויר בקופנהגן גבוהה מזו שבאודנזה, היינו אמורים לצפות לכך ששיעור התחלואה בצרדת יהיה גבוה בקופנהגן, אולם. תשובה זו סותרת את טענת החוקרים, ומתארת ששיעור התחלואה באודנזה דווקא גבוה מזה שבקופנהגן. לפיכך, תשובה זו נפסלת.

תשובה (3).

16.

השאלה: איש איננו _____ התרבויות הלאומיות _____ תהליך הגלובליזציה של התרבות. ואולם, יש הסבורים שהטענות בדבר השפעתה של הגלובליזציה _____, שכן הן מתעלמות מהעובדה שמוסדות תרבות מרכזיים _____.

פתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): איש איננו **סבור שאפשר למנוע מן התרבויות הלאומיות לשנות את פניהן בהשפעת תהליך הגלובליזציה של התרבות.** ואולם, יש הסבורים שהטענות בדבר השפעתה של הגלובליזציה **אינן מבוססות**, שכן הן מתעלמות מהעובדה שמוסדות תרבות מרכזיים **נאלצים לוותר על צינורם הלאומי.**

תמצות התשובה: איננו = לא. כולם חושבים שאי אפשר למנוע מהתרבויות להשתנות בהשפעת הגלובליזציה. ואולם, יש הטוענים שהטענות בדבר ההשפעות לא מבוססות, משום שהן מתעלמות מכך שהגלובליזציה גורמת למוסדות תרבות מרכזיים לאבד את ייחודם.

הטענה בחלק הראשון היא שהתרבויות הלאומיות משתנות בהשפעת הגלובליזציה, והטענה בחלק השני היא שהן משתנות בהשפעת הגלובליזציה. מכיוון ששני חלקי המשפט תואמים, הרי שהניגוד הקיים בין שני חלקי המשפט ("ואולם") אינו מתאים, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (2): איש איננו **טוען** שהתרבויות הלאומיות **דועכות** בתהליך הגלובליזציה של התרבות. ואולם, יש הסבורים שהטענות בדבר השפעתה של הגלובליזציה **מייחסות לה חשיבות מופרזת**, שכן הן מתעלמות מהעובדה שמוסדות תרבות מרכזיים **טיפחו ערכים לאומיים עוד בטרם עידן הגלובליזציה.**

תמצות התשובה: אף אחד לא טוען שהתרבויות הלאומיות דועכות בתהליך הגלובליזציה. ואולם, יש הסבורים שמייחסים להשפעת הגלובליזציה חשיבות מופרזת, משום שמוסדות התרבות טיפחו ערכים לאומיים עוד לפני הגלובליזציה.

הטענה בחלק הראשון היא שהתרבויות הלאומיות אינן דועכות בהשפעת הגלובליזציה, כלומר הן ממשיכות להתקיים. הטענה בחלק השני היא שהטענות בדבר ההשפעה של הגלובליזציה מופרזות שכן הערכים הלאומיים טופחו עוד לפני, ומכאן שהתרבויות הלאומיות ממשיכות להתקיים. מכיוון שהטענות בשני חלקי המשפט תואמות, הרי שהניגוד הקיים בין שני חלקי המשפט ("ואולם") אינו מתאים, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (3): איש איננו **טוען ברצינות שדבר לא השתנה** והתרבויות הלאומיות **מתקיימות באין מפריע לצד** תהליך הגלובליזציה של התרבות. ואולם, יש הסבורים שהטענות בדבר השפעתה של הגלובליזציה **מוגזמות**, שכן הן מתעלמות מהעובדה שמוסדות תרבות מרכזיים **שמרו על צביון לאומי מובהק.**

תמצות התשובה: אף אחד לא טוען שדבר לא השתנה ושהתרבויות הלאומיות מתקיימות באין מפריע, כלומר התרבויות הלאומיות כן השתנו בתהליך הגלובליזציה. ואולם, יש הסבורים שמייחסים לה השפעה מוגזמת, משום שמוסדות התרבות שמרו על צביון לאומי.

הטענה בחלק הראשון היא שהתרבויות הלאומיות משתנות בהשפעת הגלובליזציה. הטענה בחלק השני היא שהטענות בדבר ההשפעה של הגלובליזציה מוגזמות שכן המוסדות שומרים על הערכים הלאומיים, כלומר לא משתנים. מכיוון שהטענות בשני חלקי המשפט מנוגדות, הרי שהניגוד הקיים בין שני חלקי המשפט ("ואולם") מתאים, ולכן זו התשובה הנכונה.

תשובה (3).

17.

השאלה: כיצד לצרוך את המוצרים שאנו מכניסים למקרר, האם בשיטת "נכנס _____ – יוצא ראשון", או בשיטת "נכנס _____ – יוצא ראשון"? ובכן, הדבר תלוי בסוג המוצר הנצרך: אשר לירקות, טריותם חשובה יותר, ולכן עדיף לנקוט לגביהם את השיטה השנייה _____ מקרר; אשר למוצרי חלב, _____ יתקלקלו במקרר, ולכן לגביהם עדיפה השיטה הראשונה.

פתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): כיצד לצרוך את המוצרים שאנו מכניסים למקרר, האם בשיטת "נכנס ראשון – יוצא ראשון", או בשיטת "נכנס אחרון – יוצא ראשון"? ובכן, הדבר תלוי בסוג המוצר הנצרך: אשר לירקות, טריותם חשובה יותר, ולכן עדיף לנקוט לגביהם את השיטה השנייה **גם אם ניאליץ להשליך את הירקות הישנים מן המקרר**; אשר למוצרי חלב, **עדיף לצרוך את הטריים קודם, גם אם אחרים יתקלקלו במקרר**, ולכן לגביהם עדיפה השיטה הראשונה.

תמצות התשובה: בחלק הראשון מוצגות שתי גישות לצריכה: ראשונה: מה שנכנס ראשון יוצא ראשון, ושנייה: מה שנכנס אחרון יוצא ראשון. לגבי ירקות הטריות חשובה, ולכן עדיף השיטה השנייה (מה שנכנס אחרון יוצא ראשון), אשר למוצרי חלב הטריות חשובה, ולכן לגביהם עדיפה השיטה הראשונה (מה שנכנס ראשון יוצא ראשון).

במשפט נטען גם לגבי ירקות וגם לגבי מוצרי חלב שהטריות חשובה, ולפיכך לגבי שניהם עדיפה השיטה השנייה, שלפיה: מה שנכנס אחרון – יוצא ראשון, שכן אז הטרי ביותר (מה שנכנס אחרון למקרר) נצרך ראשון. מכיוון שלפי התשובה בכל אחד מהמקרים יש לנקוט בגישה שונה, הרי שתשובה זו אינה נכונה.

תשובה (2): כיצד לצרוך את המוצרים שאנו מכניסים למקרר, האם בשיטת "נכנס אחרון – יוצא ראשון", או בשיטת "נכנס ראשון – יוצא ראשון"? ובכן, הדבר תלוי בסוג המוצר הנצרך: אשר לירקות, טריותם חשובה יותר, ולכן עדיף לנקוט לגביהם את השיטה השנייה **כדי שתמיד נאכל את הירקות הטריים ביותר במקרר**; אשר למוצרי חלב, **חשוב יותר שלא יתקלקלו במקרר**, ולכן לגביהם עדיפה השיטה הראשונה.

תמצות התשובה: בחלק הראשון מוצגות שתי גישות לצריכה: ראשונה: מה שנכנס אחרון יוצא ראשון, ושנייה: מה שנכנס ראשון יוצא ראשון. בעניין ירקות נטען, כי הטריות חשובה, ולכן עדיפה הגישה השנייה (מה שנכנס ראשון יוצא ראשון), אשר למוצרי חלב חשוב שלא יתקלקלו, כלומר הטריות פחות חשובה, ולכן לגביהם עדיפה השיטה הראשונה (מה שנכנס ראשון יוצא ראשון).

במשפט נטען לגבי ירקות שהטריות חשובה, ולפיכך עדיפה לגביהם השיטה המוצגת ראשונה במקרה זה, שלפיה: מה שנכנס אחרון – יוצא ראשון. מכיוון שלפי התשובה יש לנקוט בגישה השנייה, הרי שניתן בשלב זה לפסול את התשובה.

תשובה (3): כיצד לצרוך את המוצרים שאנו מכניסים למקרר, האם בשיטת "נכנס ראשון – יוצא ראשון", או בשיטת "נכנס אחרון – יוצא ראשון"? ובכן, הדבר תלוי בסוג המוצר הנצרך: אשר לירקות, טריותם חשובה יותר, ולכן עדיף לנקוט לגביהם את השיטה השנייה **גם אם ניאליץ להשליך את הירקות הישנים מן המקרר**; אשר למוצרי חלב, **גם אם אינם טריים מאוד, העיקר שלא יתקלקלו במקרר**, ולכן לגביהם עדיפה השיטה הראשונה.

תמצות התשובה: בחלק הראשון מוצגות שתי גישות לצריכה: ראשונה: מה שנכנס ראשון יוצא ראשון, ושנייה: מה שנכנס אחרון יוצא ראשון. בעניין ירקות הטריות חשובה, ולכן עדיפה הגישה השנייה (מה שנכנס אחרון יוצא ראשון), אשר למוצרי חלב חשוב יותר שלא יתקלקלו, כלומר הטריות פחות חשובה, ולכן לגביהם עדיפה השיטה הראשונה (מה שנכנס ראשון יוצא ראשון).

במשפט נטען לגבי ירקות שהטריות חשובה, ולכן באמת עדיפה לגביהם השיטה השנייה, שלפיה: מה שנכנס אחרון – יוצא ראשון. לגבי מוצרי חלב שבהם הטריות פחות חשובה, עדיפה השיטה הראשונה לפיה מה שנכנס ראשון יוצא ראשון, זו התשובה הנכונה.

תשובה (3).

השאלה: אף שחבר הכנסת תדהר נודע בתור _____ של משנתה של פלדמן, המתנגדת ל _____ של שרי הממשלה, הוא הציג אמש בנאומו עמדה שאינה _____ עמדתה שלה, וטען כי יש _____.

פתרון: נבדוק את התשובה הראשונה ובאמצעותה ננתח את המשפט:

תשובה (1): אף שחבר הכנסת תדהר נודע בתור **חסידי נלהב** של משנתה של פלדמן, המתנגדת לצמצום סמכויותיהם של שרי הממשלה, הוא הציג אמש בנאומו עמדה שאינה **מתיישבת עם** עמדתה שלה, וטען כי יש להאציל להם סמכויות נוספות.

תמצות התשובה: תדהר בעד פלדמן ונגד הצמצום. למרות זאת הוא הציג עמדה שמתנגדת לפלדמן, וטען נגד הצמצום.

מכיוון שבשני החלקים תדהר נגד הצמצום, ולכן התשובה נפסלת.

תשובה (2): אף שחבר הכנסת תדהר נודע בתור **מבקר חריף** של משנתה של פלדמן, המתנגדת להגבלת גובה שכרם של שרי הממשלה, הוא הציג אמש בנאומו עמדה שאינה **שונה** מעמדתה שלה, וטען כי יש לקבוע תקרה לשכרם.

תמצות התשובה: פלדמן מבקר של פלדמן המתנגדת להגבלת שכר, כלומר תדהר רוצה להגביל את השכר. בנאומו תדהר הציג עמדה זהה לעמדה של פלדמן, וטען שצריך להגביל את השכר.

לפי החלק הראשון פלדמן לא רוצה להגביל את השכר, ולכן העמדה שהוצגה בנאום (לפיה צריך להגביל את השכר), אינה עולה בקנה אחד עם העמדה של פלדמן, ומכאן שהתשובה נפסלת.

תשובה (3): אף שחבר הכנסת תדהר נודע בתור **חסידי נלהב** של משנתה של פלדמן, המתנגדת להרחבת סמכויותיהם של שרי הממשלה, הוא הציג אמש בנאומו עמדה שאינה **שונה** מעמדתה שלה, וטען כי יש לצמצם את סמכויותיהם.

תמצות התשובה: אפילו שתדהר ופלדמן נגד הרחבת הסמכויות, תדהר הציג בעמדתו עמדה זהה לעמדת פלדמן, וטען בעד צמצום הסמכויות, כלומר נגד הרחבת הסמכויות.

לפי החלק הראשון, תדהר ופלדמן אווזים בדעה זהה (שניהם נגד הרחבת הסמכויות). בחלק השני הציג תדהר בנאומו עמדה הזוהה לעמדה שמובעת בחלק הראשון, הרי שמילת הניגוד "אף" אינה מתאימה, משום ששני חלקי המשפט עולים בקנה אחד, ולכן התשובה נפסלת.

מכיוון שפסלנו שלוש תשובות, הרי שאפשר לסמן את התשובה הבאה, ולהמשיך לשאלה הבאה. נבדוק את התשובה רק לשם השלמת ההסבר.

תשובה (4): אף שחבר הכנסת תדהר נודע בתור **מבקר חריף** של משנתה של פלדמן, המתנגדת להעלאת שכרם של שרי הממשלה, הוא הציג אמש בנאומו עמדה שאינה **שונה** מעמדתה שלה, וטען כי יש להקפיא את שכרם.

תמצות התשובה: פלדמן מתנגדת להעלאת השכר, ותדהר מתנגד לה, כלומר הוא בעד העלאת השכר. למרות זאת, הוא הציג בנאום עמדה הזוהה לזו של פלדמן, ואמר שצריך להקפיא את השכר, כלומר התנגד להעלאת השכר.

לפי תשובה זו, פלדמן נגד ההעלאה, ותדהר בעד. בנאומו תדהר טען דווקא נגד ההעלאה, ולכן מילת הניגוד "אף" מתאימה כאן.

תשובה (4).

הבנת הנקרא (שאלות 19-23)

19. השאלה: דוגמה "לכך" (שורה 3), כלומר דוגמה -

פתרון: בפסקה הראשונה דובר על הימנעות מסיכון, ולכן הדוגמה אשר ממחישה את הטענה משורה 2 אמורה להיות דוגמה הממחישה העדפה לאפשרות עם הסיכון המופחת (אפשרות שיש בה פחות אי ודאות).

תשובה (4).

20. השאלה: מדוע המידע ש"דבורים בוחרות בפרחים... צבעם" (שורה 7) נחוץ?

פתרון: ללא המידע ש"דבורים בוחרות בפרחים על פי כמות הצוף שבהם, ולא על פי צבעם", היה אפשר לחשוב שצבע הפרח הוא גורם שעשוי להשפיע על הבחירה של הדבורים. כלומר, שהבחירה של הדבורה בפרח תלויה גם בצבעו. תוספת מידע זו מבהירה כי לצבע הפרח אין שום חשיבות בבחירה של הדבורה, וכי המשתנה היחיד שחשוב לה הוא כמות הצוף שבפרח.

תשובה (1).

21. השאלה: על פי שורות 10-12, לו נוסף למחקר גם פרח אדום, שכמות הצוף הממוצעת שהוא מספק היא 3 מיקרוליטרים, כשלסירוגין פעם יש בו 6 מיקרוליטרים ופעם הוא ריק מצוף -

פתרון: בשורות 10-12 נכתב ש: "ככל שהשוניות בכמות המשאב גדולה יותר, כלומר ככל שהתנודות בכמותו גדולות יותר, כך קטנה תועלתו לבעל החיים הצורך אותו. במקרים אלה יבחר בעל החיים במקור האספקה ששוניותו נמוכה, כיוון שהוא מביא לו יותר תועלת."

אם כן, נוכל לדרג את הפרחים לפי השוונות שלהם. הפרח הצהוב יהיה הפרח הנחשק ביותר, משום ששוניותו נמוכה, אחריו ידרג הפרח הכחול, משום ששוניותו גבוהה יותר מהפרח הצהוב, אך נמוכה מזו של הפרח האדום שמוצע בשאלה. נצפה לכך שהפרח האדום יהיה בעדיפות אחרונה, מאחר שהשוניות שלו היא הגדולה ביותר. נסדר את ההעדפות בתצוגה מתמטית, ונחפש תשובה מתאימה: צהוב < כחול < אדום.

תשובה (3) היא היחידה שמתאימה לתיאור ההעדפות.

תשובה (3).

22. השאלה: הצורך להעלות הסבר חלופי (שורה 21) התעורר משום ש-

פתרון: נסתכל על השורות הקודמות (17-20) ונחפש את הבעייתיות. "ואולם, ספק אם אפשר להחיל כלל זה על עולם הדבורים, שכן כמויות הצוף שהדבורה לוגמת מכל פרח הן מזעריות ביחס לממדי מכל הצוף שבבטנה, והשפעתן על תחושת השובע שלה ועל החלטתה לשוב לכוורת היא ככל הנראה קטנה. במצב זה ההבדל בשוונות אינו כרוך בהבדל בתועלת, שכן הדבורה מפיקה תועלת מכל כמות של צוף שפרח יכול לספק".

אם הדבורה מפיקה תועלת מכל כמות של צוף, היא לא אמורה להיות מוטרדת מעניין השוונות. לפיכך, יש למצוא הסבר חלופי לתופעת ההימנעות מסיכון.

תשובה (2).

23. השאלה: לפי הפסקה האחרונה, איזה מההסברים הבאים מתאר נכונה את אופן פעולתה של הדבורה בבואה לבחור בין שני סוגי פרחים?

פתרון: אנו נשאלים על אופן הפעולה של הדבורה, אשר פורט בשורה 23. "היא דוגמת כמה פרחים מסוג מסוים, נניח שלושה, ואם הכמות הכוללת של הצוף שנדגם נמוכה מסף מסוים, היא נוטשת סוג זה ועוברת לסוג אחר". אם כן, הדבורה דוגמת מספר פרחים, וסוכמת את כמות הצוף. במידה שהכמות תהיה נמוכה מסף מסוים, היא תמשיך לסוג פרח אחר.

תשובה (1): "הדבורה מבצעת דגימות של כמות הצוף בכמה פרחים מאותו סוג, מסכמת את כמות הצוף שאספה, ומשווה לכמות מינימלית מסוימת של צוף". תשובה זו חוזרת על הנאמר בטקסט, ומכאן שזו התשובה הנכונה.

תשובה (1).
